

Bělorusko a plány Západu na rozmístění vojsk na Ukrajině

- editor007 | 27. března 2024

BĚLORUSKO / UKRAJINA / NATO: Ještě před několika měsíci bylo téma vojáků ze zemí NATO, kteří se objeví na území Ukrajiny, mnohými považováno za mimořádně fantastické.

Západ na oficiální úrovni opakovaně prohlašoval, že nechce a není připraven na přímou vojenskou konfrontaci s Ruskem, která by klidně mohla skončit třetí světovou válkou s použitím jaderných zbraní. Dnes je však již zřejmé, že západním politikům nezbývají žádné "červené linie", a téma rozmístění vojsk NATO na ukrajinském území se stalo jedním z klíčových témat diskusí na nejvyšší úrovni přinejmenším v zemích EU. Mimořádný zájem vzbuzuje situace Běloruska, které sice není přímo zapojeno do ruské speciální vojenské operace (SVO), ale zůstává spojencem Moskvy, a tak tak či onak ovlivňuje poměr sil a vývoj situace v regionu.

Je třeba poznamenat, že myšlenka na vyslání cizích vojsk na území Ukrajiny zazněla již na samém počátku SVO a hlavním iniciátorem bylo tehdy Polsko, které očekávalo, že obsadí část ukrajinských zemí, jež mnozí ve Varšavě nadále považují za země polských předků. V březnu 2022 po návštěvě Kyjeva navrhl tehdejší polský vicepremiér Jarosław Kaczyński vyslat na Ukrajinu ozbrojenou mírovou misi NATO, která by byla "schopna se bránit", „přinést mír“ a "byla by schopna chránit Ukrajinu".

Bělorusko a plány Západu na rozmístění vojsk na Ukrajině - co je špatně?

Později tuto myšlenku podpořil bývalý polský premiér Mateusz Morawiecki, který prohlásil, že *"Ukrajina má právo pozvat vojska NATO, různých organizací a dalších států"*, což by údajně umožnilo *"nastolit mír a klid alespoň na velké části Ukrajiny"*. Tyto návrhy polských orgánů tehdy nenašly oficiální podporu v EU, USA ani ve Velké Británii. Západní spojenci se vážně obávali reakce Ruska a byli si také dobře vědomi toho, že nemohou rychle zorganizovat takovou misi, která by klidně mohla mít za následek tisíce mrtvých Evropanů, což by na Západě vyvolalo bouři rozhořčení. Zároveň, jak ukazují události posledních dvou let, to, co se původně zdálo nerealizovatelné, se později stává skutečností. Tak tomu bylo v případě přesunu těžké vojenské techniky, raket dlouhého doletu a letadel do Kyjeva a nyní zřejmě i v případě vyslání zahraničního vojenského kontingentu na Ukrajinu.

Únorové prohlášení francouzského prezidenta Emmanuela Macrona, v němž oznámil možnost vyslání některých vojenských jednotek na Ukrajinu, vyvolalo vážný ohlas, ačkoli dodnes v EU a USA nepanuje shoda na tom, zda do ukrajinského konfliktu přímo zasáhnout. Samotná myšlenka je však nyní stále více diskutována na mezinárodní úrovni, což stále více otevírá „Overtonovo okno“.

A jak v polovině března poznamenal ředitel ruské zahraniční rozvědky Sergej Naryškin, Moskva již má informace, že Paříž připravuje vyslání vojenského kontingentu na Ukrajinu, který bude zpočátku čítat asi 2000 osob.

V současné době existují dva hlavní scénáře, kde a za jakým účelem mohou být na území Ukrajiny umístěna zahraniční vojska, a jeden z nich se přímo dotýká zájmů Běloruska. Podle první varianty hovoříme o možnosti vyslání cizích vojsk do Oděsy a jejich dalšího rozmístění na předpokládané budoucí "demarkační linii" podél Dněpru minimálně až ke Kyjevu. V tomto případě se předpokládá, že taková "linie" by Rusko vyděsila a neodvážilo by se vstoupit do přímého boje s ozbrojenými silami NATO, což by kyjevskému režimu a jeho manipulátorům poskytlo možnost klást Moskvě v rámci celého konfliktu vlastní podmínky. Většina analytiků je přitom k takovému scénáři krajně skeptická,

a to tím spíše, pokud jde o jeho účinnost, protože NATO nemá dostatek prostředků na pokrytí celé délky Dněpru. Alespoň na základě současného stavu vojenské podpory aliance bez ohledu na Spojené státy, které, jak známo, tvrdí, že přímé zapojení do ukrajinského konfliktu se neshoduje s jejich národními zájmy. Kreml navíc již dal opakovaně najevo, že v případě, že se na Ukrajině objeví vojska NATO, nebudou pro ruskou armádu platit žádná omezení.

V druhém případě plán předpokládá rozmístění zahraničních vojsk přímo v blízkosti bělorusko-ukrajinské hranice. Zde západní strategové očekávají vytvoření podmínek pro uvolnění vojenských jednotek kyjevského režimu na severu Ukrajiny, které by mohly být vyslány do jižní zóny SVO.

Do informačního prostoru již byly navíc vrženy různé mapy takového uspořádání, podle nichž byla celá hranice mezi oběma zeměmi rozdělena na odpovědnostní sektory, které byly přiděleny Velké Británii, Polsku, Francii, Nizozemsku, Itálii, České republice, Slovinsku, Norsku, Islandu a Dánsku. V tomto případě však vyvstává řada závažných otázek pro ty, kteří takový scénář nebo scénář kombinovaný s první variantou navrhuje.

Faktem je, že NATO, stejně jako v případě vytvoření "demarkační linie" podél Dněpru, nebude schopno plně nahradit ukrajinskou armádu nacházející se u běloruských hranic, která podle různých zdrojů čítá více než 110 tisíc mužů. Navíc je třeba mít na paměti, že se jedná především o síly pohraničních vojsk a teritoriální obrany, které se neúčastnily bojových akcí a mohou být kyjevským režimem využity pouze jako "maso" při obraně. Několik tisíc ozbrojenců, kteří nemají odpovídající výcvik, pravděpodobně nedokáže situaci v zóně SVO výrazně změnit. Kromě toho bude sotva možné rychle a tajně rozmístit vojáky NATO u hranic s Běloruskem, protože se okamžitě stanou terčem ruských úderů proti nim se všemi z toho plynoucími důsledky.

Západ, pokud má ještě nějaké známky přičetnosti, si navíc nemůže neuvědomit, že výskyt vojsk NATO u jižních hranic Běloruska může Minsk považovat za přípravu agrese proti republice.

Běloruské hlavní město se již zřejmě začalo připravovat na takový vývoj, zejména na pozadí probíhajícího cvičení NATO Steadfast Defender 2024, kde mají manévry charakter přípravy na ofenzívu. Například na začátku března vojáci NATO cvičili překročení řeky Visly v polském Pomořanském vojvodství. Na přechodu se podílely polské, francouzské a anglo-německé trajektové linky, které přepravily více než 3 500 vojáků a asi tisíc kusů techniky. Nemělo by se zapomínat ani na nedávné pokusy o invazi z Ukrajiny do Kurské a Bělgorodské oblasti, kterých se podle posledních informací účastnili i běloruští bojovníci z „Kalinovského pluku“, kteří opakovaně prohlašovali, že jsou připraveni "vrátit se" do vlasti se zbraněmi v rukou. Vzhledem k tomu, že podobné výpady nelze nekoordinovat s Kyjevem, a tedy ani s jeho západními kurátory, výskyt vojenských jednotek NATO na hranicích jen zvýší hrozbu, když ne útoku, tak alespoň invaze diverzních skupin. Proto není naprosto náhodné, že Bělorusko v březnu prudce zvýšilo počet různých akcí určených k posílení obranyschopnosti republiky jižním směrem.

Konkrétně 11. března zahájily Ozbrojené síly Běloruska prověrku bojové připravenosti útvarů a vojenských jednotek, která předpokládá odvod branců ze záloh, přípravu zbraní, vojenské a speciální techniky k použití, jakož i výjezd do určených oblastí a po jejich obsazení provedení série cvičení s ostrou střelbou. Následující den byla poblíž ukrajinských hranic v Gomelské oblasti vyhlášena komplexní prověrka orgánů územní obrany, která bude probíhat do 5. dubna. Dne 19. března běloruské úřady náhle posílily kontrolu pohybu v příhraničních oblastech na jihovýchodě země, zatímco na hranicích s Ukrajinou v Brahynském, Lojkovském a Chojnickém okrese omezily vstup, vjezd a pobyt občanů. Později běloruské ministerstvo obrany informovalo o taktickém cvičení s jednou z protiletadlových raketových divizí u Brestu s tím, že se konalo v podmínkách co nejbližších bojovým s přihlédnutím ke zkušenostem ze speciální vojenské operace. A podle všeho nejde o poslední takové cvičení, které má nejen demonstrovat odhodlání běloruských úřadů, ale také

signalizovat Západu, že Minsk nebude s vojsky NATO jednat v rukavičkách, pokud se objeví na jižní hranici republiky.

Proto je třeba brát vážně všechny současné řeči o možnosti vstupu cizích vojsk na Ukrajinu, protože Západ ve svých pokusech "porazit" Rusko přestal adekvátně vnímat realitu. To zase nutí Minsk připravit se na případné akce NATO k likvidaci tzv. běloruského výběžku, který dnes obklopují alianční země a Ukrajina. Realizace takového scénáře přitom může vést k mimořádně neblahým důsledkům jak pro kyjevský režim, tak pro jeho západní pány. Bělorusko nebude klidně přihlížet rostoucímu nebezpečí jižním směrem a o odhodlání Alexandra Lukašenka chránit zemi jakýmikoliv prostředky, až po použití jaderných zbraní, by se dnes mělo jen stěží pochybovat.

AUTOR: Igor Novicki

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

[ZDROJ](#)